

D E C I Z I E

12 noiembrie 2014

xxxxORAS_SATxxxx

Colegiul judiciar al Curții de Apel C

Având în componența sa :

Președintele ședinței G E

Judecătorii V M, T D

Grefier N B

Cu participarea

Procurorul D C

Avoca ilor D.P, O.S

Interpret S L

§
a judecat în ședința de judecată publică apelul declarat de procurorul în Procuratura UTA G C.R. împotriva sentinței Judecătoria C din 31decembrie 2008 i recursul declarat de procurorul în Procuratura UTA G C. R. împotriva încheierii Judecătoria C din 30 aprilie 2008 privind numirea expertizei medico-legale în comisie în cauza penală în privința inculpa ilor

xxxxNUMExxxx, născut la 06 martie 1979,originar sat. G C, r.n. F,domiciliat mun.C, str.M.D 2/1,ap.2 cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat

i §

xxxxNUMExxxx,născut la 17august 1983,originar i domiciliat sat.C, r.n. S, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat

învinui i de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1) 27.04.2007– 31.12.2008 (prima instanță)
- 2) 10.02.2009-25.06.2009 (instanța de apel)
- 3) 02.09.2009- 30.03.2010 (instanța de recurs)
- 4) 21.04.2010-07.11.2011(instanța de apel)
- 5) 12.01.2012-05.06.2012(instanța de recurs)
- 6) 24.07.2012 - 12.11.2014 (instanța de apel)

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Inculpatul xxxxNUMExxxxși avoca ii în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea recursului și apelului declarate de procuror.

Procurorul în ședința instanței de apel a susținut apelul și recursul și a pledat pentru admiterea acestora așa cum sunt formulate.

Asupra apelului și recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul judiciar

§ t
 1. Prin sentinţa Judecătorei C din 31 decembrie 2008, xxxxNUMExxxx i xxxxNUMExxxx au fost achita i de sub învinuirea săvâr irii infrac iunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal,din motivul că nu s-a constat existenţa faptei infrac iunii. t

2. Potrivit sentinţei, s-a stabilit că, de către organul de urmărire penală xxxxNUMExxxx i xxxxNUMExxxx au fost învinui i de faptul că, fiind inspectori ai patrului rutiere al plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poli iei rutiere a Ministerului de Interne, fiind persoane cu func ii de răspundere, la 15.03.2007, exercitînd obliga iunile sale privind patrularea autostrăzii C-M (131,5-175,5 km), aproximativ la ora 15:30, aflîndu-se cu autovehiculul de serviciu de model „xxxx” nî MAI xxx la intersec ia străzilor L-M, or.Ct, au observat autovehiculul de model „xxxx” de culoare albă, care se deplasa pe lîngă locul aflării lor, condus de xxxxNUMExxxx a.n. 1944, i care a manevrat de pe str.L pe str.M, au început să-l urmărească i neavînd temei legal, abuzînd de atribu iile lor, l-au luat pe acesta de mîini i for at, contrar voin ei lui, au încercat să-l urce în salonul autovehicolului de serviciu pentru a-l aduce în CPR C, pentru clarificarea circumstan elor în legătură cu nesupunerea lui xxxxNUMExxxx la cerin ele lor de a opri mijlocul de transport. t

t §
 La refuzul lui xxxxNUMExxxx de a îndeplini cerin ele, în pofida prevederilor art.art.15 i 16 din Legea cu privire la poli ie, care interzice aplicarea for ei fizice i mijloacelor speciale (baston de cauciuc) în asemenea cauze, xxxxNUMExxxx. i xxxxNUMExxxx., abuzînd de atribu iile sale, în mod inten ionat au început să-l lovească pe xxxxNUMExxxx. cu bastonul de cauciuc peste ambele picioare, cauzîndu-i leziuni corporale medii cu dereglarea sănătă ii pe o perioadă mai mare de 21 de zile. t

t § t §
 3. La 05 februarie 2009 *procurorul în Procuratura UTA G C R.* a depus apel împotriva sentin ei instan eşi de fond, solicitînd casarea sentin ei Judecătorei C din 31 decembrie 2008 i pronun area unei noi hotărîrii prin care a-i recunoate pe xxxxNUMExxxx. i xxxxNUMExxxx. în comiterea infrac iunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal i a stabili pedeapsa lui xxxxNUMExxxx. -5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu pîivarea de dreptul de a ocupa func ii de colaborator al poli iei în organele Afacerilor Interne R.Moldova pe un termen de 3 ani, lui xxxxNUMExxxx. - 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu pîivarea de dreptul de a ocupa func ii de colaborator al poli iei în organele Afacerilor Interne R.Moldova pe un termen de 2 ani. t § t

§ t t
 În motivarea apelului procurorul a invocat că, inculpa ii xxxxNUMExxxx. i xxxxNUMExxxx. vina lor în comiterea infrac iunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal nu au recunoscut-o, i neagă aplicarea violen ei fa ă de partea vătămată xxxxNUMExxxx.

t t
 Cu toate acestea procurorul consideră că vina inculpa ilor în săvârşirea infrac iunii în criminate se dovedeşte prin probele acumulate pe cauza respectivă, care în mod integral dovedesc vinovă ia lor în comiterea infrac iunii. § t

§
 Sus ine procurorul că depozi iile inculpa ilor sunt contradictorii, nu corespund realită ii i se dezmin esc tot de ei prin rapoartele pe numele conducătorului BRPR MAI RM i a conducătorului DAI UTA G din 17 martie 2007.

t
 4. La 05 februarie 2009 *Procurorul în Procuratura UTA G C R.* a depus recurs împotriva încheierii judecătorei C din 30 aprilie 2008, solicitînd casarea încheierii privind numirea pe cauza penală 2007198007 a expertizei medico-legale în comisie în privin a leziunilor corporale formate la partea vătămată xxxxNUMExxxx., ca fiind ilegală. t

§
 În motivarea recursului procurorul a invocat că, încheierea enunţată este neîntemeiată, deoarece nu sunt indicate circumstan ele în conformitate cu care instanţa a ajuns la concluzia privind necesitatea numirii unei expertize medico-legale în comisie, întrucît la materialele dosarului sunt anexate rapoarte de expertize medico-legale, efectuate pe cauza respectivă. §

5. Din materialele dosarului rezultă că, dispozitivul sentinţei de achitare a inculpa ilor xxxxNUMExxxx. i xxxxNUMExxxx. a fost pronunţat la 31 decembrie 2008 (f.d.224, vol.II). Copia sentinţei redactate a fost expediată părţilor pe dosar, inclusiv procurorului la 16 ianuarie 2009 cu nr.179 (f.d.230, vol.II) şi înregistrat la Procuratură la 17 ianuarie 2009(f.d.242, vol.II), iar procurorul a declarat apel la data de 31 ianuarie 2009 cu nr.323 (f.d.238, vol.II), înregistrat în instanţă la 05 februarie 2009, care se încadrează în termenul de declarare a apelului prevăzut de art.402 alin.(1) CPP.

6. Verificînd argumentele invocate în apelul declarat în raport cu sentinţa atacată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de menţinut hotărârea primei instanţe din următoarele considerente.

Conform art.415 CPP:

1) Instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menţinând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Dat fiind faptul că apelul este declarat împotriva unei sentinţe de achitare, pronunţată de instanţa de fond, şi pentru a asigura principiul contradictorialităţii, reglementat de art. 24 CPP şi art. 6 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, Colegiul judiciar a dispus cercetarea directă a probelor.

7. Audiind inculpatul xxxNUMExxxx., martorii, cercetând probele din dosar, Colegiul judiciar a constatat:

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx au fost învinuiți și diferiți instanței de judecată pentru faptul că, fiind inspectori ai patrului rutiere al plutonului „Sud” din cadrul Batalionului poliției rutiere a Ministerului de Interne, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 15.03.2007, exercitând obligațiile sale privind patrularea autostrăzii C-M (131,5-175,5 km), aproximativ la ora 15:30, aflându-se cu autovehiculul de serviciu de model „xxxx” n/1 MAI 2 la intersecția străzilor L-M, or. C, au observat autovehiculul de model „xxxx” de culoare albă, care se deplasa pe lângă locul aflării lor, condus de xxxNUMExxxx a.n. 1944, și care a manevrat de pe str. L pe str. M, au început să-l urmărească și neavând temei legal, abuzând de atribuțiile lor, l-au luat pe acesta de mâini și forțat, contrar voinței lui, au încercat să-l urce în salonul autovehiculului de serviciu pentru a-l aduce în CPR C, pentru clarificarea circumstanțelor în legătură cu nesupunerea lui xxxNUMExxxx. la cerințele lor de a opri mijlocul de transport.

La refuzul lui xxxNUMExxxx de a îndeplini cerințele, în pofida prevederilor art. 15 și 16 din Legea cu privire la poliție, care interzice aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale (baston de cauciuc) în asemenea cauze, xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx, abuzând de atribuțiile sale, în mod intenționat au început să-l lovească pe xxxNUMExxxx cu bastonul de cauciuc peste ambele picioare, cauzându-i leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății pe o perioadă mai mare de 21 de zile.

8. Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal - excesul de putere, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod evident limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.

9. În vederea susținerii învinuirii, acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe, cercetate în mod direct în instanța de apel:

În ședința instanței de apel martorul C I a declarat că, activează în calitate de felcer la urgența din or. C. Aflându-se la serviciu, au avut o înțelegere de la o persoană care a spus că este bătut și are nevoie de asistență medicală. Când a avut loc acest lucru nu i-ne minte, dar a fost chemarea pe adresa or. Comrat, str. M. Persoana care a solicitat ajutor acuza dureri la genunchi, care anume stîngul sau dreptul nu i-ne minte. Din discuțiile purtate cu pacientul a spus că a fost bătut, unde când și cum, martorul nu știe.

De asemenea nu i-ne minte dacă au fost depistate careva echimoze la genunchi sau dacă erau careva leziuni pe corp.

Martorul xxxNUMExxxx în ședința instanței de apel a declarat că, aproximativ 7 ani în urmă a fost invitat în or. Comrat pentru ajutor la o operație: suturarea tendonului musculus cvadrices femore. Medicul de gardă S I a efectuat intervenția chirurgicală, el doar a ajutat, înscrierea în fișă de asemenea a făcut-o medicul de gardă. Ruptura respectivă putea să fie de la cădere sau posibil și de la lovitura cu un obiect.

În edința instanței de apel inculpatul xxxNUMExxxx a declarat că susține declarațiile făcute în toate instanțele de judecată pînă în prezent. El împreună cu xxxNUMExxxx nu l-au bătut pe xxxNUMExxxx și în general nu au avut nici un conflict cu xxxNUMExxxx. Nu a fost întocmit proces verbal cu privire la contravențiile pe numele lui xxxNUMExxxx.

xxxNUMExxxx s-a dus împreună cu xxxNUMExxxx la xxxNUMExxxx. acasă nu ca să-și ceară scuze, dar pentru că au fost căuțași de feciorul lui xxxNUMExxxx și conducerea i-a trimis că V. M. dorea să discute cu ei.

În edința instanței de apel inculpatul xxxNUMExxxx nu s-a prezentat, deși a fost legal citat, dar a depus o cerere de examinare a apelului în lipsa sa, invocînd starea de sănătate precară. În acest sens, xxxNUMExxxx a expediat o adeverință medicală prin care se confirmă că a fost supus intervenției neurochirurgicale de evacuare, diagnoza: abces cerebral frontal de stînga (f.d. 250-261, vol. III)

10. În susținerea învinuirii de către acuzatorul de stat au fost prezentate următoarele materiale și documente anexate la dosar, și anume:

- ordonanța de începerea urmăririi penale din 16 martie 2007 în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (V.I, f.d. 1),
- proces-verbal de cercetare la fața locului în or. C din 16 martie 2007 și schema anexată (V.I, f.d. 4.5)
- adeverința de confirmare a solicitării asistenței medicale de urgență din 16 martie 2007 ora 08.40 pe numele lui xxxNUMExxxx (V.I, f.d. 43, 45)
- copia fișei cu diagnosticul lui xxxNUMExxxx din 16 martie 2007 (V.I, f.d. 44, 46)
- proces-verbal de examinare a corpurilor delictive: o jecă și pantaloni din 17 martie 2007 (V.I, f.d. 70)
- proces verbal de ridicare din 20 martie 2007 de la comandantul adjunct al plutonului „Sud” a Batalionului Republican de Patrulare Rutieră al MAI RM O. P. a Registrului de repartizare a efectivului POM „Sud” (V.I, f.d. 93, 94)
- procese verbale de confruntare din 26 aprilie 2007 dintre martorul M. I. și bănuții xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx. (V.I, f.d. 177-180 și 181-184)
- caracteristica de serviciu a lui xxxNUMExxxx. (V.I, f.d. 187)

- caracteristica de serviciu a lui xxxNUMExxxx (V.I, f.d. 200)

-raportul de expertiză medico-legală nr.16 „D” din 21 martie 2007, prin care s-a constatat că, xxxNUMExxxx are leziuni corporale sub formă de traumă închisă a articulației genunchiului stîng, care se manifestă prin ruptura completă a mușchii cvadricape, echimoze în regiunea 1/3 inferioare a ambelor femururi și a genunchilor ce se referă la vătămarea medie a integrității corporale ce a cauzat o dereglare îndelungată a sănătății pe o perioadă mai mult de 21 de zile(f.d.120, vol.I).

-raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.17 „D” din 28 martie 2007 prin care s-a constatat, că se exclude formarea rupturii complete a mușchii cvadricape a articulației genunchiului din stînga de la căderea înălțimii proprii, dar nu se exclude leziunea indicată, la săritură cu o ulterioară cădere. Echimoze în regiunea 1/3 inferioare a ambelor femururi și a genunchilor pot să se formeze atât la căderea înălțimii proprii, cît și la săritura cu ulterioara cădere de la înălțimea proprie (f.d.142 vol.I).

-raport de expertiză medico-legală suplimentară nr.19 „D” din 04 aprilie 2007 prin care s-a constatat că este imposibil de a se concluziona despre numărul, dimensiunile și forma leziunilor corporale a cet. xxxNUMExxxx din cauza lipsei descrierii lor în documentele medicale pe numele lui xxxNUMExxxx. Direcția acțiunii obiectului contondent dur a fost îndreptată în regiunea leziunii. La momentul cauzării leziunilor corporale cet. xxxNUMExxxx putea să se afle atât în poziție verticală, cît și în poziție orizontală (f.d. 157, vol.I)

-raport de expertiză medico-legală în comisie nr.286 din 17 decembrie 2008 prin care s-a constatat că, diagnoza pusă părții vătămate xxxNUMExxxx. în urma intervenției chirurgicale nu s-a confirmat, nu sunt date despre prezența echimozelor esuturilor moi, se exclude pricinuirea rupturii mușchii cvadricaps cu corp contondent dur, maladiile preexistente la xxxNUMExxxx. artroză de gr.II.II, îmbinate cu efort fizic neînsemnat, au dus la ruperea mușchii cvadricaps.(f.d.121.133, vol.II).

În legătură cu neprezentarea părții vătămate și martorilor în instanța de apel, procurorul a dat citire următoarelor procese verbale de audiere ale martorilor date la urmărire penală: xxxNUMExxxx din 16.03.2007 (f.d. 9-13, V.I); xxxNUMExxxx din 19.03.2007(f.d.14-16,V.I); S M B din 16.03.2007(f.d.17-18, V.I); V A G din 16.03.2007 (f.d. 19-21,V.I), S I G din 17.03.2007(f.d.25-26, V.I); C I V din 20.03.2007 (f.d.31-33, V.I); C F M din 20.03.2007(f.d.34-36, V.I); xxxNUMExxxx din 23.03.2007 (f.d.47-51, V.I)

-procesele verbale de audiere ale părții vătămate și martorilor date în instanța de judecată: părții vătămate xxxNUMExxxx (f.d.156-163, V.II), martorilor: S M B (f.d.164-167, V.II), xxxNUMExxxx (f.d.174-178, V.II), C I V (f.d.179-180,V.II); V A G(f.d.181-183, V.II), C F M(f.d.184, V.II), specialistului S I G (f.d.195-199,V.II)

-procesele verbale de audiere ale părții vătămate și martorilor date la Curtea de Apel Cahul: partea vătămată xxxNUMExxxx din 10.12.2010 (f.d.449-451, V.II), martorilor: xxxNUMExxxx din 10.12.2010 (f.d.442-444, V.II), V A G din 10.12.2010 (f.d.447-448, V.II), S M B din 19.01.2011 (f.d.475-476,V.II), S I G din 19.01.2011 (f.d.477-478,V.II).

11. Analizând situația de fapt și de drept stabilită în cauză, în cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate în instanța de apel, Colegiul judiciar consideră că, cert s-a stabilit că inculpații xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx. nu au comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit.a) Cod penal, iar concluzia primei instanțe privind achitarea inculpaților xxxNUMExxxx. și xxxNUMExxxx. de săvârșirea infracțiunii din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii este justă și întemeiată.

Aceste împrejurări au fost constatate de totalitatea de probe acumulate în prezenta cauză penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere a pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor.

Conform art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 26 alin. (3) CPP, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Conform art. 419 CPP, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți(hotărîrile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62.63). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinutului (hotărîrea CEDO Spînu vs. România din 29.04.2008, §60)

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

La caz, procurorul a motivat soluția privind vinovăția inculpaților xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx. de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.328 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe declarațiile părții vătămate, martorilor, audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond și de apel, la examinarea anterioară a apelului, declarațiile fiind citite în instanța de apel, cum acestea sînt fixate în dosar, argumentînd că aceste probe au un caracter acuzatoriu, însă Colegiul judiciar relevă că partea vătămată și acești martori n-au fost audiați direct de către instanța de apel.

Sub acest aspect, sunt relevante și explicațiile pct.14.6 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel,, nr.22 din 12.12.2005, pct.14.6.Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest context, este aplicabilă și hotărîrea Curții Europene în cauza Dan vs Moldova din 05 iulie 2011, în care Curtea reiterează că, „... cei care au responsabilitatea de a decide asupra vinovăției sau nevinovăției unui inculpat ar fi trebuit, în principiu, să poată audia martorii în persoană și aprecia credibilitatea acestora. Evaluarea corectitudinii unui martor este o sarcină complexă, care, de obicei, nu poate fi realizată printr-o simplă citire a declarațiilor acestuia. Curtea de Apel nu a audiat din nou partea vătămată și martorii, ci doar s-a bazat pe declarațiile lor, după cum acestea erau fixate în dosar, care nu a probat vinovăția inculpaților, deoarece nu au fost cercetate în instanța de apel.

Colegiul judiciar menționează că, examinarea prezentei cauze penale, urmărirea penală, care a început la 16 martie 2007, riscă de a fi tergiversată, inclusiv și din motivul afirmării de către procuror că este în imposibilitate de a prezenta probele pe dosar.

Concomitent, Colegiul judiciar a întreprins măsuri prevăzute de lege pentru a nu tergiversa judecarea cauzei.

În cadrul instanței de apel, după ce dosarul a fost remis a doua oară la rejudecare la Curtea de Apel, din motivul neprezentării martorilor și părții vătămate, la demersul acuzatorului de stat, au fost amânate din ele de judecată pentru acordarea posibilității acuzatorului de stat de a prezenta probele acuzației și anume partea vătămată și martorii.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel mai mult de un an (16.07.2013-12.11.2014) au fost audiați 2 martori (doi medici care i-au acordat asistență medicală lui xxxNUMExxxx.), au fost prezentate rapoartele colaboratorilor de poliție, prin care se invoca imposibilitatea aducerii forțate a părții vătămate și martorilor, toate rapoartele fiind formale, avînd practic același text, care se repeta de fiecare dată, nefiind confirmate de fiecare dată prin careva acte în acest sens(vol.III, f.d.190,201,208,324,236)†

Prin urmare, procurorul nu s-a folosit eficient de pîrghiile privind executarea aducerii silită a martorilor și a părții vătămate, or inacțiunea autorităților responsabile angajează responsabilitatea statului.

În raportul din 16.04.2014 colaboratorul de poliție IP C A G. a indicat că partea vătămată xxxNUMExxxx și martorii V A (soția părții vătămate), V P (feciorul părții vătămate) au refuzat categoric să se prezinte în instanța de apel pe motiv că s-au săturat pe parcursul a 7 ani să meargă în diferite instanțe și se dea declarații (f.d.208, vol.III)

La baza unei hotărîri judecătorești pot fi puse doar acele probe care au fost cercetate în modul stabilit în cadrul ședinței de judecată, cu respectarea normelor procesual-penale, inclusiv a prevederilor art.369 și 371 alin.(1) pct.2) CPP.

La emiterea unei hotărîri, judecătorul urmează să dea apreciere probelor conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de prevederile legale.

În această ordine de idei, avînd în vedere că, în materia procedurilor penale termenul de judecare a cauzei începe să curgă din momentul când persoanei i s-a înaintat acuzația penală și se termină odată cu adoptarea unei hotărîri definitive prin care s-a soluționat fondul acuzației, perioada care urmează a fi luată în considerație în speța dată este de la 22.03.2007 cînd a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire (f.d.217, 234, v.I) șcareț pînă la data pronunțării prezentei decizii-12.11.2014, constituie 7 ani 7 luni și 21 zile

† De i procurorul a dat citire în edin a instanței de apel declarațiile părții vătămate și martorilor date la urmărirea penală i în instanța de judecată, Colegiul judiciar nu le poate pune la baza unei hotărîri de condamnare, deoarece art.415 alin(2¹) CPP prevede că:

(2¹) Judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzației solicitați de părți. Martorii acuzației se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Cele expuse denotă faptul că procurorul, acuzatorul de stat, s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, adică nu și-a susținut apelul și volumul învinuirii înaintate inculpaților, care au fost anterior achitați de instanța de fond, omițînd legala posibilitate oferită de prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală de a dovedi motivele invocate în apel, iar instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare, bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpații fuseseră achitați.

Astfel, Colegiul judiciar consideră că,amînarea repetată a ședințelor de judecată pe aceleași temeieri, adică din cauza lipsei părții vătămate și martorilor, ar fi avut ca consecință durată excesivă neîntemeiată a procedurilor și încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzei penale și a dreptului inculpaților la un proces echitabil, prevăzut de art.6 CEDO.

12. Pe lîngă acestea, concluzia instanței privind achitarea inculpaților de sub învinuirea săvîrșirii infracțiunii imputate coroborează și cu următoarele circumstanțe:

Potrivit art. 8 alin.(3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpaților.

Martorii audiați în instanța de apel, medicii xxxxNUMExxxx și C I nu au confirmat învinuirea adusă inculpaților xxxxNUMExxxx. și xxxxNUMExxxx. precum că aceștia i-ar fi aplicat lovituri lui xxxxNUMExxxx., or medicii audiați i-au acordat asistență medicală lui xxxxNUMExxxx., care acuza dureri la un genunchi. Care sînt cauzele provocării durerilor la xxxxNUMExxxx. martorii nu cunosc.

Motivul invocat de apelant că, inculpații și-au cerut scuze de la partea vătămată nu corespund circumstanțelor cauzei, fiind combătut prin declarațiile soției părții vătămate V A, care a declarat că inculpații au venit la ei acasă și i-au spus soțului că nu l-au bătut. Martorul S M, vecina cu partea vătămată a declarat că inculpații nu l-au bătut pe xxxxNUMExxxx., nu au lovit cu bastonul, nu au încercat să-l urce în mașina lor, xxxxNUMExxxx. nu striga și nu gemea. Vecinul M I nu a văzut ca polițiștii să-l bată pe xxxxNUMExxxx. Martorii au declarat că din cuvintele lui xxxxNUMExxxx. cunosc că acesta ar fi fost bătut de inculpați.

La materialele dosarului, în afară de declarațiile părții vătămate xxxxNUMExxxx., nu există probe cum ar fi prezența la acel moment la inculpați a bastoanelor de cauciuc, iar din extrasul din registrul MAI, se exclude prezența a asemenea mijloace speciale la inculpați.

Colegiul judiciar notează că, nu sunt în favoarea învinuirii argumentele apelantului precum că depozițiile inculpaților sunt contradictorii, nu corespund realității și se dezminesc tot de ei prin rapoartele pe numele conducătorului BRPR MAI RM și a conducătorului DAI UTA G din 17 martie 2007, or din conținutul rapoartelor nu denotă faptul că inculpații i-ar fi aplicat lovituri cu bastoanele de cauciuc lui xxxxNUMExxxx., ci este indicat că xxxxNUMExxxx. a căzut și a spus că se află la poarta sa (vol. I, f.d. 74-77)

Nici prin înscrisurile anexate la materialele cauzei și cercetate în instanța de apel, inclusiv prin rapoartele de expertiză medico-legal nr. 16, „D” din 21.03.2007, nr. 17 „D” din 28.03.2007, nr. 19 „D” din 21.03.2007, nu s-a dovedit vinovăția lui xxxxNUMExxxx. și xxxxNUMExxxx. în comiterea infracțiunii imputate, întrucît nu s-a stabilit în ce circumstanțe lui xxxxNUMExxxx. i s-a cauzat leziunile corporale depistate. Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 286 din 17 decembrie 2008 s-a constatat că, diagnoza pusă părții vătămate xxxxNUMExxxx. în urma intervenției chirurgicale nu s-a confirmat, nu sunt date despre prezența echimozelor esuturilor moi, se exclude pricinuirea rupturii mușchului cvadriiceps cu corp contondent dur, maladiile preexistente la xxxxNUMExxxx. artroză de gr. II, II, îmbinate cu efort fizic neînsemnat, au dus la ruperea mușchului cvadriiceps. (f.d. 121-133, vol. II), ceea ce exclude faptul aplicării lui xxxxNUMExxxx. a leziunilor corporale cu obiect contondent, cum ar fi bastoanele din cauciuc, adică se exclude faptele indicate în învinuire și incriminate inculpaților.

Astfel, careva alte probe concludente și pertinente în probarea faptei imputate inculpaților xxxxNUMExxxx. și xxxxNUMExxxx. de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate. Motivele invocate de procuror precum că, instanța de fond nu a apreciat corect probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate înedin a de judecată, se apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare.

Analizând ansamblul de probe enumerate mai sus, Colegiul judiciar menționează că este necesar de menține sentința privind achitarea inculpaților xxxxNUMExxxx. și xxxxNUMExxxx. de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, nefiind prezentate probe certe care ar dovedi vinovăția acestora.

Prin urmare, apelul declarat este vădit nefondat, iar hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată, care urmează a fi menținută fără modificări.

13. Cu referință la recursul declarat de procuror împotriva încheierii judecătorești C din 30 aprilie 2008, Colegiul judiciar consideră că este neîntemeiat, iar încheierea privind dispunerea expertizei în comisie este întemeiată și legală, corespunde principiului contradictorialității în procesul penal stabilit de art. 24 Cod de procedură penală, precum și prevederilor CEDO.

Astfel raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 286 din 17.12.2008 este o probă dobîndită legal, cu respectarea art. art. 93, 142, 148 alin. (2) CPP și corect a fost pusă la baza sentinței de achitare.

14. Conducându-se de art. 417, 418, art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală a Republicii Moldova, Colegiul judiciar,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de procurorul în Procuratura UTA G C R.

Se menține încheierea Judecătorești C din 30 aprilie 2008 privind numirea expertizei medico-legale în comisie.

Se respinge, ca nefondat, apelul declarat de procurorul în procuratura UTA G C R.

Se menține sentința Judecătorești C din 31 decembrie 2008 în cauza penală privind-o pe xxxxNUMExxxx și xxxxNUMExxxx.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public la 12 decembrie 2014, ora 10.00.

Președintele ședinței

G. E.

Judecători

T. D.

V. M.